

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קי"ז ע"ב

פרשת במדבר

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

חילוי דאורייתא, כמא חזילין אינון דאורייתא, כמא חזילין אינון דמשכנא. תא חזי, כל מלה דבעי לאתיישבא בדוכתיה, לא מתיישבא עד דאדכר בפומא, ואתמני עליה. אוף הכא, בעא קודשא בריה הוא למפקד חזילין דאורייתא, וחזילין דמשכנא, וכלהו הוו כחד ולא מתפרשי דא מן דא, כלא כגוונא דלעילא, דהא אורייתא ומשכנא לא מתפרשי דא מן דא, ואזלין כחדא.

תרגום לעברית

כיון שהתורה והמשכן הוקמו, רצה הקדוש-ברוך-הוא לפקד החילות של התורה, כמא צבאות הם של התורה, כמא צבאות הם של המשכן. בא ראה, כל דבר שצריך להתישב במקומו, לא מתיישב עד שנזכר בפה, ומתמנה עליו. אף כאן - רצה הקדוש-ברוך-הוא לפקד חילות התורה וחילות המשכן, וכלם היו כאחד ולא נפרדים זה מזה, הכל כמו למעלה, שהרי התורה והמשכן לא נפרדים זה מזה, והולכים כאחד.

ובגין כה, חִיִּילִיהוּן עָאֲלִין בְּחוּשְׁפִּנָּא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא גַבִּייהוּ, בְּרַ אִינוּן אַחֲרָנִין דְּלִית לֹון חוּשְׁפִּנָּא. ובגין כה כְּתִיב, וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד. אִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד, אֲמַאי בַּמִּדְבָּר סִינִי. אֶלָּא חַד לְאוֹרֵייתָא וְחַד לְמַשְׁפָּנָא. וְהָאִי וְהָאִי, בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית, וְכָלָא חַד, וְהָאִי אֶקְרִי (מַלְכִּים א ו) חֲדָשׁ זִיו רָמֵז לְהֵהוּא יִרְחָא וְשִׁתָּא דְנִחְיִיר לְסִינְהָרָא, דְּהָא כְּדִין עֲלָמִין כְּלָהוּ אֶשְׁתַּכְּחוּ בַּשְּׁלִימוּ. לְצִאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא דְּהָא כִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בַּחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן הָוָה.

תרגום לעברית

ומשום זה חילוּתִיהֶם עוֹלִים בְּחֻשְׁבוֹן לְהוֹדֵעַ אֲלֵיהֶם, פֶּרֶט לְאוֹתָם אַחֲרִים שְׂאִין לָהֶם חֻשְׁבוֹן. וְלִכֵּן כָּתוּב, וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד. אִם בְּאֹהֶל מוֹעֵד, לָמָּה בַּמִּדְבָּר סִינִי? אֶלָּא אֶחָד לְתוֹרָה וְאֶחָד לְמַשְׁכָּן. וְזֶה וְזֶה - בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית, וְהַכֹּל אֶחָד, וְזֶה נִקְרָא חֲדָשׁ זִיו, רָמֵז לְאוֹתוֹ חֲדָשׁ וְשָׁנָה שְׂמַאִיר לְלִבְנָה, שְׁהָרִי אֵז כָּל הָעוֹלָמוֹת נִמְצָאִים בַּשְּׁלֵמוֹת. לְצִאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְהוֹדִיעַ שְׂכָשְׁיָצָאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, זֶה הָיָה בַּחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן.

טקסט הזוהר

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (תהלים קטו) יִי זְכָרְנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת בֵּית וְגו'. יִי זְכָרְנוּ יִבְרַךְ, אֲלִין גּוֹבְרִין. דְּהוּוּ עָאֲלִין בְּחוּשְׁפִּנָּא בַּמִּדְבָּרָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְבָרַךְ לֹון, וְאוֹסִיף עַלִּיהוּ בְּכָל זְמָנָא.

תרגום לעברית

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (תהלים קטו) ה' זְכָרְנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת בֵּית וְגו'. ה' זְכָרְנוּ יִבְרַךְ - אֵלָּה הַגְּבָרִים, שְׁהִיוּ עוֹלִים בְּחֻשְׁבוֹן בַּמִּדְבָּר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבָרַךְ אוֹתָם וּמוֹסִיף עַלִּיהֶם בְּכָל זְמַן.

תא חזי, האי מאן דאמר שבחא דחבריה, דבנוי, או דממוניה, בעי לברכא ליה, ולאודאה עליה ברכאן. מנלן. ממשה. דכתיב, (דברים א) והנכם היום ככוכבי השמים לרוב, לבתר מה כתיב, יי אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלה פעמים וגו'. תריין ברכאן הוו, חד יי אלהי אבותיכם וגו'. הא חד. לבתר ויברך אתכם כאשר דבר לכם. לאודאה עליהו, ברכאן על ברכאן.

תרגום לעברית

בא ראה, מי שאומר שבח חברו, של בנוי, או של ממונו - צריך לברכו ולהודות עליו בברכות. מנין לנו? ממשה, שכתוב (דברים א) והנכם היום ככוכבי השמים לרב. אחר כך מה כתוב? ה' אלהי אבותכם יוסף עליכם ככם אלה פעמים וגו'. שתי ברכות היו: אחת - ה' אלהי אבותכם, הרי אחת. אחר כך - ויברך אתכם כאשר דבר לכם. להודות עליהם, ברכות על ברכות.

טקסט הזוהר

ואי איהו מני שבחא דחבריה, ולא אודי עליה ברכאן. הוא נתפס בקדמיתא מלעילא. ואי איהו מברך ליה, הוא מתברך מלעילא. וברכתא בעי לברכא לה בעינא טבא, ולא בעינא בישא. ובכלא בעי קודשא בריה הוא רחימותא דלפא. ומה מאן דמברך לחבריה, בעי קודשא בריה הוא דיברך ליה בעינא טבא, בלפא טבא. מאן דמברך לקודשא בריה הוא, על אחת כמה וכמה, דבעי עינא טבא, ולפא טבא, ורחימותא דלפא. בגין כך (דברים ו) ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך וגו'.

תרגום לעברית

ואם הוא מונה את שבח חברו ולא מודה עליו ברכות - הוא נתפס בתחלה מלמעלה. ואם הוא מברך אותו - הוא מתברך מלמעלה. והברכה צריכה לברך אותה בעין טובה, ולא בעין רעה. ובכל רוצה הקדוש-ברוך-הוא אהבת הלב. ומה מי שמברך את חברו,

רוֹצֶה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיַבְרֶךְ אוֹתוֹ בְּעֵין טוֹבָה, בְּלֵב טוֹב - מִי שְׂמַכְרֶךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁצָרֶיךָ עֵין טוֹבָה וְלֵב טוֹב וְאַהֲבַת הַלֵּב. בְּגִלְלָה זֶה, (שם ו) וְאַהֲבַת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְכָּךְ וּגּו'.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, הָא אוֹקְמוּהָ לֵית בְּרַכְתָּא דְלַעֲיָלָא שְׂרִיָא, עַל מְלָה דְאַתְמָנִי. וְאִי תִימָא, יִשְׂרָאֵל אִיךְ אַתְמָנוּן. אֲלָא כּוּפְרָא נְטִילִי מִנֵּיהּ, וְהָא אוֹקְמוּהָ, וְחוּשְׁבָנָא לָא הוּי עַד דִּיתְכַּנְיִשׁ כָּל הָהוּא כּוּפְרָא, וְסָלִיק לְחוּשְׁבָנָא, וּבְקַדְמִיתָא מְבָרְכֵן לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, וְלִבְתָּר מִנָּאן הָהוּא כּוּפְרָא, וְלִבְתָּר מִהֲדָרִין וּמְבָרְכִין לוֹן לְיִשְׂרָאֵל. אֲשַׁתְּכַחוּ דִּישְׂרָאֵל מִתְבָּרְכִין בְּקַדְמִיתָא וּבְסוּפָא, וְלָא סָלִיק בְּהוּ מוֹתָנָא.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, הֲרִי פְרִשׁוּהָ, אֵין הַבְּרָכָה שְׁלֹמַעְלָה שׁוֹרָה עַל דְּבָר שְׁנִמְנָה. וְאִם תֹּאמַר, יִשְׂרָאֵל אִיךְ נִמְנוּ? אֲלָא כִפֹּר לְקַח מֵהֶם, וְהֲרִי פְרִשׁוּהָ, וְהַחֲשֹׁבֹן לֹא הָיָה עַד שְׁנִאָסַף כָּל אוֹתוֹ הַכִּפֹּר וְעָלָה לְחֻשְׁבוֹן. וּבִתְחִלָּה מְבָרְכִים אֶת יִשְׂרָאֵל, אַחֲרַיִם כֹּה מוֹנִים אוֹתוֹ כִּפֹּר, אַחֲרַיִם כֹּה חוֹזְרִים וּמְבָרְכִים אֶת יִשְׂרָאֵל. נִמְצָא שִׁישְׂרָאֵל מִתְבָּרְכִים בְּתִחְלָה וּבְסוּף, וְלֹא עוֹלָה בְּהֶם מִגִּפָּה.

טקסט הזוהר

מוֹתָנָא אֲמַאי סָלִיק בְּמִנְיָנָא. אֲלָא בְּגִין דְּבְרַכְתָּא לָא שְׂרִיָא בְּמִנְיָנָא, כִּיּוֹן דְּאַסְתָּלַק בְּרַכְתָּא, סִטְרָא אַחֲרָא שְׂאִירִי עָלוּי, וְיָכִיל לְאַתְזָקָא. בְּגִין דָּא בְּמִנְיָנָא נְטִלִין כּוּפְרָא וּפְדִיוָנָא, לְסִלְקָא עָלֶיהָ מִנֵּיהּ. (ס"א מעליה מותנא) יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֵלִין נָשִׁין, דְּלֹא סָלְקִין בְּמִנְיָנָא. יְבָרַךְ אֶת בֵּית אֶהְרֹן, דְּאֵינוּן מְבָרְכִין לְעַמָּא, בְּעֵינָא טְבָא וּבְלִפְא טְבָא, וּבְרַחֲמֵימוֹתָא דְלִפְא. אֶת בֵּית אֶהְרֹן, הָכִי נָמִי נָשִׁין (דְּלֵהוּן), דְּאַתְבָּרְכֵן בְּבְרַכְתָּא (ס"א דְּלֵהוּן).

למה המגפה עולה במגין? אלא משום שפרכה לא שורה במגין. כיון שמסתלקת הפרכה, הצד האחר שורה עליו, ויכול להנזק. בגלל זה במגין לוקחים כפר ופדיון, לסלק אותו מהם. יברך את בית ישראל - אלו הנשים, שלא עולות במגין. יברך את בית אהרן - שהם מברכים את העם בעין טובה וכלב טוב ובאהבת הלב. את בית אהרן - כך גם הנשים (שלהם), שמתברכות בפרכה (שלהם).

טקסט הזהר

יברך יראי יי. אליו אינון לינאי, וכלהו מתברכין, בגין דדחלין ליה לקודשא בריה הוא. הקטנים עם הגדולים, אף על גב דלא עאלין במגיןא.

תרגום לעברית

יברך יראי ה' - אלה הם הלויים, וכלם מתברכים, כי הם יראים מהקדוש ברוך הוא. הקטנים עם הגדלים - אף על גב שלא עולים במגין.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קי"ח ע"א) ♦

טקסט הזהר

תא חזי לא אשתכח מגיןא בהו בישראל דאתברכן ביה, כהאי מגיןא. דהאי מגיןא לאתברכא הוה, ולאשלא שלימותא דעלמין הוה, ובאתר דברכאן נפקין אתמנון, דכתיב באחד לחדש השני, דאיהו זיוא דברכאן דעלמא, דמניה נפיק זיוא לעלמא. ועל דא אקרי חדש זי'ו, דזיוא דכלא נפיק מניה, ועל דא כתיב, (תהלים קלד) יברכה יי מציון, וכלא חד מלה וכתיב (תהלים קלג) כי שם צוה יי

בא ראה, לא נמצא מנין בישראל שהתברכו בו כמנין זה, שמנין זה להתברך היה, ולהשלים שלמות העולמים היה, ובמקום שהברכות יוצאות נמנו, שכתוב באחד לחדש השני, שהוא זיו ברכות העולם, שממנו יוצא זיו לעולם. ועל זה נקרא חדש זי'ו, שהזיו של הכל יוצא ממנו, ועל זה כתוב (תהלים קלד) יברכה ה' מציון, והכל דבר אחד, וכתוב (שם קלג) כי שם צנה ה' את הברכה וגו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.